

Nadu nespomina. Ale czi prawı Kře-
szjenjo nastroža ƚo teho, a jim ƚo psche-
zo s da, jako by to psches mjeru welje by-
to, so dyrbjal Boh jich dla tak welje czi-
nicž. Shto ƚym ja, myřla woni ƚebi
řak ja teho hodny neřym, so dyrbjal
mi Boh tak nadny bydž.

Na tajke Waschnje pschind'e ton
Troscht a ta Wuciba, kotruž tu ton
Knes Pietryrej dawja, na to: Ach Pie-
tryje, ja řak tu tehodla neřym, so bych
tebe řadajicž, aby twojich Křehow dla
řtrafowacž čynt. Neboj ƚo, ƚy ty je-
dyn Křesnik, bydž spokojom, a neboj ƚo
mojeho dla, pschetož ja čzu wulkeho
Muřa řebe řezinicž. A tu žana Mufa
nebudže.

Ƥon Troscht ƚuži tehodla řtemu, so
bychmy nawukli, tajke Myřle řiz
naře Wutrobny nastroža, a bojasne
řezinja, řabyč, a jim žaneho Kuma ne-
wostajicž. Pschetož wono nebudže tak
řofemene, jako by Křystus tajkich
Křesnikow čerpicž nemoř. Won je
jich dla na Semju pschischoř. Tehodla
troschtuje won Pietryra tudy pschecziwo
tajkim Myřlam, a praji: So ƚo nedyrbi
bojecž. Kajž teřř na druhim Mješzi
praji: Luk. 12. Teboj ƚo, ty molečke
Stadko, pschetož wascheho Wotza spodo-
banje je, wam to Kraleřtvo dacž. Tudy
rečesche ton Knes runje wohn řajkim
Wutrobami, řajž Pietry tudy je, kotrež
řebi myřla: Shtu? ja dyrbjal do Ne-
beř pschindž? Ja dyrbjal řymy lubymy
řandželemi we wječnej Weřelofzi a
řadowanju we Nebesach hohřkach ži-

wy bydž? Haj! dy bych řromny a
řwojaty byt. Kajřiz njete řym, da řezes-
ka budže. Nje, praji Křystus: Wy
ƚo bonice, ale wy ƚo bojecz nedyrbicze.
Moř Wotz čze wam to Kraleřtvo dacž,
a to žwar řuteho nadneho Spodoban-
ja. Pschetož dořelž wy teho řameho jako
řudži Křeschnizy hodni neřze, je jeho nad-
na Bohla, so wam tořamo darmo, a
řutej Nady, dacž čze. Tehodla nena-
řtrojeje ƚo jeno, ale řimicze je řubosziu
a řiakom hohřje. Pschetož dy by nam
Boh preby niczo dacž nedyrbjal, hacž
je nebychmy řařtuřili, a teho řameho
hodni byli, da by won Boži Řlieb a
čřistu Wodu dacž netrebat. Ale won
nochze na nařchu Sař uřbu a Dostoj-
noř, ale na řwoju Nady a řsmjelnoř
ladacž. Tehodla čze nam niz jeno to
čřjelne řonowanje, ale teřř to wječne
řiwenje, řchenkowacž.

We tajkim řpyttanju řř teřř tu
Pietry. Won pytny, so to teho Knesa
Křystuřa Dar a řonowanje je, so won
po jeho řřtowi se řwojimi řowarře-
mi jemu wulku Čřrodu Rybow na jene
dobo nařowi: won pschemyřli řebi tu
Wjeř, a widži, so tajkej Dobroty hodny
neje, a čze tehodla řazwřlowacž. Shto
dyrbu ja, Kneře, praji won, pola tebe
čřinicž? Džerž ƚo ty řřromnym řu-
džom, ja řym leyder! jedyn řin řješ-
ny Čřlowek. Ale Křystus troschtuje
jeho, a řadžerž ƚo welje hinař pscheczi-
wo memu, dyřli řebi won myřlesche, a
praji jemu, so dyrbi bes Bojořze, a řpo-
kojom, bydž.

Jako